

(א) השתח משמע דבטל
ויעל גבי תלמן קאמ' ר"מ
הא דדריכו למנות קאמ' ל"ז
הא דריכו להא דריבוי' תוס'
שיע' (ג) תוס' דמלתין
פ"א ועדיות פ"ב
(ד) תוספ' עדות פ"ב
(ה) לקמן י: (ו) תוספתא
לח: (ז) טס: (ח) תוספתא
פ"א (ט) לעיל י: שבת טז.
(י) כריתות יג: וזבחים יח.
(יא) סופרים פ"ח סוף
הפס' ד: כ"ט: מילתא
מירא, (ב) פ"א טז אה
הפן רש"ל (ד) דף י:.
(מ) לעיל ב: (נ) (ז) לעיל ב:.
(ז) לעיל ב:.

גליון הש"ס

גמ' אמר אביי כגון
שלקחה סתם. ע"י
דף יד ע"א תוס' ד"ה
בהמה לר"י:

מוסף תוספות

א. שבין ראשון לשני.
 מר"פ. ב. וצריך לעשות
 מעשה בין השמשות
 ולאכול בה. מוס' ה"ל"ט
 סוכה מו: ד"ה סוכה דלי.
 ג. לענין אפרוחים,
 דבעודה במעי אמה אינה
 ראויה לגדל אפרוח עד
 שתצא לחוץ, וא"כ איכא
 הכנה מר"פ.

מוסף רע"י

[illegible]

רואין און כאילו הן פרודות. אם אין כאן מאה פומין של היתר שיהא
 בזהן כדי להעלות פי האיסור בחדד ומאה רואין כאילו ליטרות של כל
 ההפומין פרודות מעל הפומין ומעורבות בשל שולים ומנאזא כולם
 בבספק הדמוע ומנטרפות התחתונות להעלות את ליטרא שעל הפה
 והואיל ותרומו פיטור דרבנן מקילים
 בהעלאתם: **ו' יהושע אומר** אם יש
 שם מאה פומין. של היתר לבד פומין
 של איסור מעלין אותן בחדד ומאה
 ואם לאו הפומין אסורין ואין השולים
 מומועילין לבטל הפומין הואיל ואין
 בבספק הדמוע: **רבי יהודה אומר**.
 גלגל כן נחלקו ר' אליעזר ור' יהושע
 גלגל כן נחלקו ר' אליעזר ואמר כו':
ר' יהושע אומר אפילו יש שם שש
 ממאות פומין. וכולן בכלל הספק אין
 ממעלין את היחיד הואיל ופומי הכלי
 דבר שיש בו מניין הוא לא בטלי
 ואפילו דרבנן. אבל דרסה בעגול
 כו': **אמר דרסה** בסוף העגול.
 דקטשי איני נזכרת שם מדובקות
 ואילו יודע היכן הוא לא בטליו
 או דברו הואיל והשתא לאו
 צבת מנין היא ולא מנכרא דברי הכל
 ועלו ותנא דלעיל ר' יהודה ואליבא
 דרבי יהושע היא: **רב אשי אמר**
לעגלות. הא דקתי וספקא איסור
 ספקס יום טוב ספק חול קאמר ודקסי
 קרן לרב יוסף ולרבי יוחנן דרבנן
 והוא ולקולא הכא אזלינן לחומרא הואיל
 ויש לו ממירין למחר: **אפילו** דרבנן.

נשחטו הובררה דל
מרי אמר גוזמא קתני
משום רבי אליעזר ב
ואפרוח וקליפתו מאי
ממש קליפה בת אס
בקליפתו עד כאן
דרכי אליעזר בן יעקב
לאויר העולם לא פק
ואמה גוזמא אתמר
יוחנן אמר גולדה ב
והאמר רב הלכה כא
הן אלא הכא בהכנר
לית ליה הכנה דרב
בשבת ר' יהודה אומ
תאכל וב"ה אומרים
הנך ביצים מיו"ט ל
וניכלינהו למחר א"ל
לא קא שרי אלא לגוב
בשבת ואחת ביצה ש
ולא לסמוך בה כרע
דאתא לקמיה דרב פ
א"ל מהו למכלינהו
אמורא עלויה מיומא

אחאס היא. הרי הן כיום אחד ארוך: **ארבעה** וקנים **אליבא דר'** **אליע** ליום א' למורה ולשני למערב: **הכנה** **דרכה**. **דאמר** הכנה בדי שמים **הכתוב: עדיין היא מחלוקת**. ב"ש וב"ה בזה כשם שנחלקו לבו ב' **ללאכלן** למחר בשבת: **לאטוויינאו**. ללחמן האידנא. מי אסירי בטלטול **דקיימא** לן רב ור' יוחנן הלכה כר' יוחנן מיהו בטלטול האידנא אסירי **קודם** לשבת אבל ציומיה לא ואפילו בטלטול: **והפניא**. סיעתא: ה' **דדרשה** **לרבים: מיומא טבא** **לחציה**. כלומר משעשה היום יום ט' **מורי** **דדרשה** שלו **דאמרינן** **בכריתות** ושכור אסור להורות דכת

[illegible]

נימא קסבר רב קדושה אחת הן. תימא לימא דקסבר שמי קדושות
הן אלא הטעם הוי מגו דלתקנאזי לציין השמשות» דשמא
יוס שבת הוא לתקנאזי לכויל יומא דיוס שמי וי"ל דלא אמרינן מנו
משום יוס שהוא לשעבר דדוקא להבא אמרינן הכי כגון צין השמשות
דמחילת יוס טוב או צין השמשות
דשבת שמה שבת הוא ותימא דהא
בסוכה (דף י) אמרינן נוי סוכה
אסורין עד מוצאי יום טוב האחרון
של חג שהוא יום תשיעי שהוא ספק
יוס שמיני ועל כרחיך טעמא משום
דלתקנאזי צין השמשות דשמא יוס
שמיני הוא והיינו לשעבר וי"ל דמוקדא
מחמת מזה שאני כדמפרש טעמא
התם דילמא דמרתמיא ליה סעודה
ואכלי בגוה והתם אמרינן אפילו
לשעבר אכל הכא מוקדא דמחמת
אסור לא אמרינן הכי:

אלא בהכנה דרבה קמפלגי.

ותימנה דהא אמרינן (ט) כל
 היכא דמתילדא האידנא מאתמול
 גמרה לה ואס כן כשחל יום טוב
 לאחר השבת והציגה נולדה בשבת
 היא נגמרת ביום שהוא חול ואס
 מאי הכנה איכא וי"ל דכנה דקס
 כשנולדה בשבת הרי זו הכנה דקס
 בשעת לידה שייך הכנה ועוד יש לומר
 דכיון דאס נולדה ביו"ט הרי זו אסורה
 אס נאמר כשנולדה בשבת הרי היא
 מותרת בשביל אותה לידה דשבת אס
 כן הוי שבת מכין ליום טוב:
רבי יהודה אומר משום ר' אליעזר
עדיין היא מחלוקת. ואע"ג
 דפירשתי לעיל דר' יהודה סבירא ליה
 דלא נתקנו צו"כ בדבר זה מ"מ לא
 קשיא מהכא דהא ידידה והא דרביה:
 וסתן

פרייט ⁽⁷⁾ רבנן ערוה
אלא היכא דיצא לאויר העולם אבל היכא דלא יצא
אלא אפרוח וקליפתו גוזמא הכא נמי תאכל היא
שבת ויום טוב רב אמר ה'נולדה בזה אסורה בזה ור'
מותרת בזה נימא קסבר רב קדושה אחת היא
בעה זקנים ואליבא דרבי אליעזר ידאמר שתי קדושות
דרבה קמיפלגי רב אית ליה הכנה דרבה ורבי יוחנן
בתנאי ⁽⁸⁾ נולדה בשבת תאכל ביו"ט כיום טוב תאכל
משום ר' אליעזר עדיין היא מחלוקת שב"ש אומרים
א תאכל אושפיזכניה דרב אדא בר אבהו הוו ליה
בת אתא לקמיה אמר ליה מאי לאטווינהו האידנא
אי דעתך רב ור' יוחנן הלכה כר' יוחנן אפילו ר' יוחנן
למחר אבל ביומיה לא והתניא ⁽⁹⁾ אחת ביצה שנולדה
דה ביו"ט אין ממלטלין אותה לא לכסות בה את הכלי
המטה אושפיזכניה דרב פפא ואמרי לה ההוא גברא
הווי ליה הנך ביצים משבת ליום טוב אתא לקמיה
חר אמר ליה זיל האידנא ותא למחר ⁽¹⁰⁾ דרב לא מוקי
בבא לחבריה משום שכרות כי אתא למחר אמר ליה
איכו

בערביצין צפ' בכל מערבצין (דף לא:): **דאמר שתי קדושות הן**, ומעבר צתקא מיום טוב לצבת דסעודת שבת בעיא הזמנה מיום חול מגזרת **אושפיזיונות**, בעל הבית: **מיו"ט** **לשבת**, היום נולדו והיה רחוק ביום זה לא: **מאי דעסיד**, דפשיטא ק"ל דלמחר מיעילא שרי משום פילו ר' יוחנן לא שרי ללילתה היום אללא לגומעה למחר אם היה יו"ט **לא מוקי אמורא עלויה**, לא היה מעמיד מתורגמן לפניו לדרוש דהיינו לאחר סעודה עד מחר: **משום שבת**, דרב אורי' היה יין ושכר אל תשת (ויקרא י) וכתיב להורות את בני ישראל (שם):

איכו

מכין לשבת, ולא שבת ליו"ט. ר' יהודה משום ר' אליעזר מוקים להו לביה כרב דאסור. ואע"ד, הא רב אדא בר אבהו רב פפא עבדו כרב.

לא נצטיל האויל וזכרו למוטת כלל (ספ"ט). לירטא קציעות. משקל לירטא של חאטא יבואט של
זוקא? נקט ערלמא לנטיט (זכרס"ט גנ). יאנוני יודע. חס"ה פ' כל זאכר וכלל החסמונות פסי'
אודס פלגי' בזה דר"א ור' יהושע (ספ"ט) ע"א שו"ר עמוד ק"ט.
שו"ת א"ת ככלל הספק להנפיק עם העריות לנצטיל, וראוין אל חסמונות החסמונות והעליות
שחזקו שחזק כלל הספק פ' מגלות הספ"ח (ספ"ט). אפרילי של שם שישל מואת פורנירן אל
היולד. ולימיה לאסוריהם בעיניהם, ענדק ונצטיל חסמונות ומוטתם וכן מזה. אלן חס'
למחר, דסי שמע קרן ק"ו וסכר אל חסד צבואס וגו' וכן בשעה שחאה צא להנציל ולהורות
י"ח.

בב א ב ג מיי פ"ד
מהלכות תרומות
הלכה ו ז:
בג ד מיי פ"א מהלכות
ייט הלכה ב ופ"ב
הלכה ו טו"ע א"ח סי'
תקנ"ג סעיף ב וטו"ע
י"ד סי' ק' סעיף א'
בד ה מיי פ"א שם הלכה
ט סנה לאזוי קה עה
טו"ע א"ח סי' ק'
ה וסי' תקנ"ג סעיף ה'
בה ו מיי פ"ח מהלכות
עריבות הלכה ח סנה
עשין א' טו"ע א"ח סי'
תקנ"ג סעיף ב'

רבינו חננאל

[illegible]

לכל הכלים כאילו הן פרוצות
לד. דכל שדרכו לימנות לא
ידבר שבמנין כלל (שם). לא
דבר קדושה לדבר חול אל